

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt, 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt, 1/2 évre 7 frt, 1/4 évre 3 frt 50 kr, 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos petit sor egyszer 8 kr, minden következőnél 6 kr. Bélyegdíj külön 80 kr. Nyilttér sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDATARSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

Öngazolásul.

Arad, október 24.

Az „Aradi Közlöny” élén oly gyakran s nem egyszer — nézetünk szerint érde-me szerint — élesen volt az ugynevezett „nemzeti párt” és az ő vezérének hazael- lenes és közveszélyes magatartása és tak- tikázása méltatva és — elítélve, hogy a felületes vagy az aktuális politika visz- nyai körül kevésbé járatos olvasó eset- leg animozitás vagy elfogultsággal vádol- hatott volna.

Nemcsak magunknak, hanem az igaz- ságnak is tartozunk tehát azzal, hogy most, midőn az éveken át fentartott és védett álláspontunk az események által teljes igazolást nyert, ezt olvasóink és elvbarátainknak is meggyőzőleg tudomá- sára hozzuk.

Most vasárnap tartotta Veszter Imre országgyűlési képviselő Késmárkon az ő választói előtt a beszámolóját, a midőn is igazolnia kellett azt, a miért a „nem- zeti párt” kötelekéből kilépett. Ez igazo- lás kapcsán mondott a jeles államférfi, ki az Apponyi párt kiváló disze és oszlo- pos tagja volt, e pártról olyan lesújtó, megsemmisítő ítéletet, a milyent még e lap hasábjain sem kockáztattunk. Es ez ítélet annál erősebben esik a latba, mert Veszter Imre saját kijelentése szerint 17 évig volt „hű” és „buzgó” tagja a nem- zeti pártnak és oly alaposan ismeri a

parlamenti viszonyokat, hogy nem is hi- szki, miként őt valaki megcáfolhatná.

Az Apponyi pártnak sokat hánytorga- tott liberálisizmusát veszi első sorban boncz- kése alá Kézmárk jeles képviselője, s idevágólag a többi között egész határo- zottan kijelenti, hogy akármiként értel- mezzük is a dolgot, tény, hogy a nem- zeti párt — néhány tagjának kivételével — vezérestül együtt a kötelező polgári házasság ellen szavazott és ezáltal az ul- tramontanizmus gyanujába keveredett; mert a kérdés a szavazáskor már nem úgy állott, hogy vajjon a házra nézve a kö- telező vagy szükségbeli házasságkötési forma volna-e előnyösebb, hanem az or- szág közvéleménye már úgy állította föl a formulát, hogy mindenki, a ki bár mi okból a kötelező polgári házasság ellen foglalt állást, — egyenesen az ultramon- tanizmusnak a malmára hajtja a vizet — s valóban, amikor döntésre került a sor, tulajdonképpen és leginkább már azon voltunk döntendők: hogy vajjon ebben az országban ki legyen az ur, Róma vagy ma- ga az ország-e? s az ország sorsát a mos- tani politikai tényezők kezeiben hagyjuk, vagy pedig azt arra a vegyes házasságra bizzuk-e, a mely az egyházpolitikai ellenzék gyűjtő zászlója alatt a legkülönbözőbb irá- nyú politikusok s a reakció és az ultra- montanizmus összecsődüléséből keletkezett!?

Es a nemzeti párt részéről történt ezen csufos segélynyújtást az ultramon- tán ügy javára épen nem találja Veszter

Imre menthetőnek a párttaktikára való hivatkozással, mert teljesen kizártnak tart- ja azt, hogy a politikus a hatalomra való törekvésnek még a legnagyobb elveket, a leg- szentebb érdekeket is alárendelje, sőt feldől- dozza.

Hogy az Apponyi Albert gróf vezeté- se alatt állott párt taktikája milyen haza- ellenes és a közszabadságra nézve mily veszthozó volt, azt a következő találó sza- vakkal illusztrálja Veszter Imre: „Ama velleitásokra, melyek a főrendiházban fel- ütötték a fejüket; arra a merényletre, melyet a főrendiházban nemcsak a kor- szellem, de sőt a józan ész ellen is meg- kíséreltek, — a népképviselőknem nem le- het különböző felelete; annak csak egy válasza lehet. Az a merészség és gőg, mely a főrendiház többségében most meg- nyilatkozott, nagyrésztben ugysem más, mint visszhangja az egyházpolitikai ellenzék képviselőházi magatartásának. Ha a képv- selőház ellenzékének magatartása nem szol- gált volna egyszersmind a főrendiházi el- lenzéknek is felbátorításul, — akkor a fő- rendek heczczmesterei nem merték volna a korszellemet úgy arculütni.

Igazsága és erejénél fogva valósággal megsemmisítő azon ítélet, melyet a nem- zeti pártnak 17 éves buzgó együttműkö- dés után kilépett vezériférfia ezen párt közhiteléről, jövőjéről, létjogosultságáról mond:

„A nemzeti párt egy igen végzetes hibát követett el, a mikor a világosan

Az „Aradi Közlöny” tárczája.

Blanka.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —
— Irta: Eisler Ede. —

A legszebb oldaláról mutatta be magát a környékbeli haute voléának.

Rokonai, barátai, valamint szomszédai rö- vid idő alatt megkedvelték vigkedélyü, ven- dégszerető volta miatt, s a vidék hölgyei ki- tűntették nem annyira szépsége, mint szel- lemdus modoráért, a mely szép tulajdonok kívül — mellesleg mondva — kitűnő táncos is volt.

Nem is fog átélni Kálózd és vidéke egy- hamar oly vig, élénk farsangot, mint a milyen az idei volt; alig mult el az egyik bál, már a másik követte, s mindegyikében a szeretetre- méltó Perlaky Zoltán volt — a nélkülözhetlen rendező.

Nélküle izetlen volt minden multság!

A férfiak nem tudtak kedvükre inni, mu- latni, a nők nem táncoltak eleget, a kártyá- zók seregének nem akadt amusante partie, ha ő ott nem volt.

Mert ő ivott mint a csap s mégis józan maradt, táncolt hévvel mint Vesztrisz, ját- szott és soha sem nyert — ellenkezőleg — vesztett mint gavallér, már mint ez egy gent- ri család majorescojához illik.

Ha valamely multságra s meghívók szét- küldettek, sétányokon, divatkereskedésekben leányok asszonyok egyaránt, klubban, kaszinó- ban az ifjak s öreg urak osakis azt tudakolták egymástól — ott lesz ő? . . .

Es ő mindenhol ott volt, táncolt, mula- tott, kártyázott és kimerültnek soh' sem lát- szott; átdőzsölte az éjt, s már kora reggel lóra kapva, vadászatra indult Csányi Endré- hez — kinek időközben te-tu pajtása lett, — anélkül, hogy nyugalomra gondolt vagy szük- sége lett volna.

Mindig vigkedélyü volt, so sem látta sen- kisémet busolni, szomorkodni még legmeghit- tebb cselédje — az öreg Balázs sem — pedig a vidék kedvence — balul itéltek — szenvedt, nagyon szenvedett.

Perlaky azonban nemcsak vasizmokkal, hanem vasakarattal is birt.

Mióta Zoltán mint fénylő meteor feltűnt a világnak e csekély pontján — Kálózdon — azóta a vidék társadalmi egén is változás tör- tént.

Ugyanis barátjának neje, Csányi Blanka nem mutatkozott, kerülte a társaságot, nem fogadott senkit, s ha s visszavonulás okáról Endrétől felvilágosítást kértek, ez egyszerű fe- leletével véget vetett a további kérdésöködé- seknek, faggatásoknak, — nőm beteg, ideg- bajban szenved.

Ezelőtt pedig sűrűn vett részt a szép Blanka férje karján, ugy a társas estélyeken, bálokon, mint a klubban s kaszinóban, sőt Endre szeretett fiatal nejével mutatkozni s büszkélkedni ennek szépségével.

Volttak, kik a férjnek egyszerű feleletével nem elégedtek meg, s rejtélynek nevezték e hosszas, feltűnő elmaradás okát, főképp a női körök foglalkoztak e rejtély megoldásával,

kutattak, kerestek, s addig buvárokodtak, mig — találtak.

Azt rebesgették, hogy a szép Blanka ugy erőszakoltatott a már élte delén tul levő fér- jéhez, s hogy már leánykorában ismerőse volt Perlakynak, ki mióta — megválva ezre- dőtől, hol mint főhadnagy nagy becsben ré- szesült — feltűnt a láthatáron, azóta Endre rettenősen féltékeny, argus szemekkel őrsi ne- jének minden lépését, sőt még azt is beszéli, hogy a kastély falai között nem egyszer vil- lámlik, gyakran dörög is, s az ily alkalmakkor nem hiányzik az a könyzapor sem, mely a szép Blanka szeméből ered.

A világ nyelve ismert dolog — rossz, mindig voltak s vannak, kik mások ügyeivel szeretnek bibelődni, megfeszítik éleselműsé- güket, kutatnak, fűrkésznek, és az ily rejté- lyeket, válasz megfejtése nélkül nem is hagyják.

Elkezdték tehát Endrével kötekedni, el- nevezvén őt Othellonak, ki zárva tartja féltett kincsét, s nem akartak hinni holmi ideg- bajban.

Szegény Blanka pedig tényleg szenvedett, különösen az utóbbi napok óta.

Egy napon Zoltánnak hű szolgálója, Balázs, urának megbizásából egy meghívót viitt Csá- nyihoz melyet ennek távollétében nejének kéz- besített.

A meghívóhoz egy levélke is volt osa- tolva:

„Asszonyom! Vas idegeim nem engedik, hogy halálra táncoljom vagy dőzsöljem ma- gam, szomorú szerencsém nem engedte, hogy valamely hajtóvadászaton nyakamat szegjem

megnyilatkozott közvéleménnyel és különösen a városokkal és törvényhatóságokkal a legmoverebb ellentétbe helyezkedett; mindenkivel elrontotta a dolgát, és végre a választók nagy köreiből is elvesztette egész tekintélyét. Hogy ily viszonyok között nem óhajtottam — ugymond Veszter — oly pártban maradni, a mely a harakirinek egy nemét hajtotta magán végre, és mint párt egyenesen lehetetlenné tette magát, senki sem nehezítheti. Az e tárgyban tartott pártértekezlet alkalmával mindent, a mint bekövetkezett, előre megjövendöltem és a pártot kérve-kértem, hogy ott, a hol a legmagasabb elvek, a legszentebb érdekekről legyen szó, ne helyezkedjék a rideg párttaktika álláspontjára. De a párt nem hallgatott rám, és midőn felséges urunk és királyunk magas bölcsesége és alkotmányos érzülete a Wekerle-kormányt visszaállította, a nemzeti párt végkép elvesztette volt a játékot. Az által, hogy a kötelező polgári házasságot ellenezte, s az ország közvéleménye ellen opposícióba ment, nézetem szerint mint önálló párt elkallódott.

Ily körülmények között Veszter Imre a nemzeti párt politikai megsemmisülésének ellenében nem lát más mentseget, mint a — fuziót, a mi pedig egyértelmű a politikai csöddel, mert hiszen idáig eljutott volt Apponyi már két évtizeddel ezelőtt a Sennyei égisze alatt s a saját lábán tett 18 éves politikai excurzió a fuzió által 18 éves céltalan, de eredményeiben annnyival károsabb tévelygésé torzulna. Ugyan volna jó dolga a kormánynak, hogy ilyen embereknek ott, hol olyan fontos és szent érdekekről van szó, az ügyek intézésében befolyást, sőt döntő szerepet biztosítson?

Mindazáltal — bár legkevésbé sem pártoljuk a fuziónak megpendített eszméjét — idézünk egyet-mást abból, mit erre nézve Veszter Imre mondott, mert az is felettebb jellemző a „nemzeti párt” viselt dolgaira és jelen helyzetére nézve.

„Meg vagyok róla győződve — ugymond Veszter — hogy ha gróf Apponyi Albert ahhoz a dicső zászlóhoz, a melyet

a véletlenül elsült fegyver golyója, nem találja meg az utat fájó szívemhez. Öngyilkossá kell lennem, de mielőtt azt tenném, beszélnem kell Önnek, s ha erre alkalmat nyújtani nem hajlandó, akkor egyenes utat választok, el fogok menni Önhez s ha el nem fogad — előszobájában zuzandom szét agyam. Zoltán.”

E levél vétele nem kevésbé fokozta az annélkül is idegbajban szenvedő Blanka fájdalmait, a mi azonban nem gátolta válaszában megírásában:

Kedves Perényi! Elfogadom, bár érzem, tudom, hogy találkozásunk végzetes lesz mindkettőnkre nézve. Esti 8—9 óra között várni fogom. Blanka.

Esti nyolcz óra. A szép asszony — kinek ismét migrainje van — ott nyugszik teljesen felöltözve kerevetén — gyönyörű halvány fejcsékéjét egyik kezére támasztva álmodozik — ébren.

Valjon eljön-e? . . .

Majd felemelkedik, s oda lépve a kis márványasztalhoz, melyen egy virágoskor áll. reáhajol a virágokra s magába szívja az illatukat.

Egyet kiválaszt közülök s mosolyog . . . lassan vigyázva vonja ki a csokorból s midőn már ott tartja a kezében, oszkokkal borítja el.

Te édes — édes! . . .

Ugy suttog, beszél a piczi virághoz, mint-ha ahhoz suttogna, beszélne, kinek a gomblyukában sejti a picziny virágot igéző egyszerűségében.

(Vége következik.)

a képviselőházban a szabadelvű egyházpolitika érdekében kibontott, hü és következetes maradt volna, hogy ebben az esetben nem csak saját egész pártja (?), de a kormánypártnak is legalább kilencz-tizedrésze (??) lelkesen követte volna a grófot. Bizonyos vagyok abban, hogy volt pártvezérem, ha így tett volna, okvetlen a helyzet urává válik s maga körül oly hatalmas és tömör pártot alakított volna, a melynek elég tekintélye s hatalma lenedett nemcsak arra, hogy a főrendiháznak kellőleg imponáljon s középkori velleitá-saitól az országot megóvja, hanem arra is, hogy a nemzetnek azon jogos és igazságos követelését is végre valahára érvényre juttassa, a melyek az 1867-iki kiegyezési törvény helyes értelmezésének világos folyamánait képezik és a nemzeti aspirációk gyűjtő neve alatt eléggé ismeretesek. Hanem fájdalom! *Tempi passati! Elhegedülte ezt már Szent Dávid!*

A nemzeti párt most is úgy tesz — folytatja Veszter Imre — mintha még most is teljes birtokában volna egykori tekintélyének és akció-képességének; a dolog valójában azonban azt hiszem, hogy abból a sírból, melybe az öngyilkosság egy nemével eltemetkezett, új életre s arra, hogy a hazának megint hasznára válhassék, csak úgy támadhat még fel, ha későn bár, de most lehetőleg gyorsan fuzionál.

Hát Késmárk érdemes képviselőjének az utolsó szentenciájára legyen szabad ismét az ő szavaival válaszolni: „Már azt is elhegedülte Szent Dávid.”

BELFÖLD.

— A képviselőház munkarendje. A kormány el van határozva, hogy a képviselőházban a költségvetés előtt nagyobb jelentőségű tárgyat nem hoz napirendre. S így azon hiresztelés, mintha a közigazgatási bíróságról szóló törvényjavaslatokat a budget előtt tárgyalnák, nem felel meg a valóságnak. A kormány ez évben készen szeretne lenni a budget letárgyalásával; a végett már nov. 15-én napirendre tűzette a költségvetést. A pénzügyi bizottság alkalmasint elkészül jelentésével már nov. 5-re.

A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló törvény, értesülésünk szerint f. évi november 1-én lép életbe. Az életbeléptetés ténye tehát határozott czáfolat azokra a kalandos hírekre, melyeket a törvény hiányairól, a végrehajtás nehézségéről s az életbeléptetés alkalmával egyes miniszterek közt fölmerült kontroverziákról mesélt néhány „jól értesült” fővárosi lap és folyóirat. A törvény végrehajtását szabályozó részletes utasítás aránylag elég rövid idő alatt elkészült s annak kidolgozása az ánkettárgyalás óta alig pár hónapot vett igénybe; pedig tudvalevő, hogy az igen terjedelmes utasítást végleges szövegében az egyes érdekelt miniszteriumokkal is le kellett tárgyalni; ezen miniszteriumok észrevételeinek figyelembevétele azonban épen nem igényelte a végrehajtási rendelet lényeges módosítását.

A főrendiház, ma, csütörtökön, rövid állást tart, a melyen be fogja az elnök jelenteni, hogy a képviselőház hozzájárult a gyermekek vallásáról rendelkező törvényjavaslaton tett főrendi módosításokhoz. E bejelentésnek tudomásul vevésével formailag is lehetővé válik a polgári házasságjogi s a gyermekek vallásáról szóló, junctim által összekötött törvényjavaslatoknak szentesítés alá terjesztése. A főrendiház mai ülésében határozni fog a képviselőház által visszaküldött két törvényjavaslat, a vallás szabad gyakorlásáról s az izraelita vallásról szóló törvényjavaslatok újabb tárgyalásának módozatai fölött is.

A jövő évi költségvetés.

— Bizottsági tárgyalás. —

Meglehető gyorsasággal végezi munkáját a képviselőház pénzügyi bizottsága. Teljesen elkészült tegnap a belügyi tárca költségvetésével s jókora részt elintézett a közoktatásügyi tárca budgetjéből is.

Evek óta nem tárgyalták a bizottságban annyi objektivitással a belügyi adminisztráció kérdéseit, mint ez idén. Arra, hogy a vita ily tárgyilagosan folyt le, kétségkívül nem csekély befolyással voltak a miniszternek alapos és szakszerű fejtegetései is, melyeket legtöbbször az ellenzéki tagok is megnyugvással vettek tudomásul.

Általános helyesléssel találkozott a tegnapi ülés folyamán egyebek közt az a kijelentése is a miniszternek, hogy a gyógyszer-tárca engedélyezésének módozatai tárgyában minél előbb törvényjavaslatot fog benyújtani, a mely hivatva lesz véget vetni az e téren tagadhatlanul igen gyakran fölmerülő visszasságoknak.

A klerikális táborból nem rég kiröpült kacsát is lepuffantotta a miniszter, teljes határozottsággal kijelentvén, hogy a kormánynak soha eszé ágába sem jutott az országgyűlésnek a közlebbi időkben való feloszlata.

A közoktatási budget tárgyalásában a budapesti egyetemig jutott el a bizottság. A tanácskozást bevezető rövid általános vitában szóba került a katholikus autonomia kérdése is. A kormány tagjai által tett nyilatkozatokból azt a meggyőződést merithette a bizottság, hogy a megoldás napirendjére fog kerülni a kath. autonomiának ügye is, mihelyt a függő egyházpolitikai kérdések megoldatván, le fog oszillapodni a kedélyekben a mesterséges eszközökkel keltett izgatottság.

Az új peres eljárás.

— Válasz egy hírlapi cikkre. —

Arad, október 24.

A küszöbön álló új peres eljárás elé élénk érdeklődéssel néz ugy a jogászvilág, mint a nagy közönség. Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy a lapok most per longum et latum tárgyalják az új rendszer elméletét és gyakorlati irányát, felhasználva az alkalmat arra is, hogy egy füst alatt kritikát mondjanak az egész birói karra, vagy legalább a saját megyéjök és városuk igazságszolgáltató közegeire.

Ilyentéle kitérőt csinált az „Alföld” tegnapi számának vezércikkirója is, a ki az új peres eljárás nehézségeiről elmondván a maga véleményét és meggyőződését, közben megökleli az aradi kir. törvényszéket és az Arad megye területén levő járásbírókat.

Czikkiró szerint a mi törvényszékünknek s megyénk összes járásbíróinak nincsen jó hírneve az országban, sőt a bíróságok még csak azon az erkölcsi magaslaton sem állanak, a mely tőlük megkívántatik. Sőt mitöbb, ez az erkölcsi nivó még alább fog szállani az új peres eljárás életbeléptetésével, azon okból, mert nem képesek a nemzetiségi vidéken szóbelileg tárgyalni. Engedelmet kérünk, de azt nem tudjuk elképzelni, hogy a bíró, ha esetleg nem is bírná teljesen a nyelvet, az igazságot a méltányossággal összhangba hozni ne volna képes. Eltekintve ettől, a mi bíránk nagyon csekély kivétellel korrektül beszél a nép nyelvét, annyira pedig valamennyien, hogy a panaszt megértsek s szóbelileg tárgyalhassanak.

Az említett cikk foglalkozik egyes monopolizált sommás bíróságokkal, sőt olyan ügyvédre is van említés téve, a kinek fél éven keresztül mindig igazsága volt; majd

Hirdetmény.

Az aradi gazdasági-egylet a lótenyésztés érdekében a folyó évi október hó 28-án Aradon megtartandó versenyre 300 korona értékű díjat bocsátott az aradmegyei lótenyésztés bizottságának rendelkezésére azon kikötéssel, hogy ezen díjra csakis aradmegyei és aradvárosi gazdák tulajdonát képező lovak versenyezhetnek.

Erről mindazon aradi gazdákat, kika versenyen való részvételre alkalmas lóval bírnak, ez uton értesítjük.

Arad, 1894. október 13.

A városi tanács.

20744/1894.

3-3.

Hirdetmény.

A nagymélt. földművelésügyi m. kir. miniszter ur 59434/94. sz. a. kibocsátott rendelete nyomán ezennel közhírré tétetik, hogy Franciaországban a szőlőnek egy újabb veszedelmes betegsége, a gommose bacillaira lépett fel, minél fogva szőlővesszőket sem Franciaországból, a külföldről általában, sem pedig Horváth-Szlavonországból behozatni a fagyment. földművelésügyi miniszter ur engedélye nélkül nem lehet, mert ha a magas engedély nélkül hozatnék be a szőlő vessző, nem csak a vessző fog megsemmisülni, de azon felül a megrendelő, továbbító és szállító is meg fog büntetettetni,

Arad, 1894. október 10.

A városi tanács.

20362/894.

2-3.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy mindazok, kik halottjaikat az aradvárosi 2681. sz. tjkvben 6354. h. r. szám alatt felvett Gábor-dűlőben fekvő külhatárbeli temetőben (melynek használata 1886. évi január 1-től kezdve beszüntetett) temettek el, a mennyiben halottjaik hulláit más temetőbe akarják átszállítani, azt 1896. január 1-ig eszközöltessék, mert azontul a temető területet annak telekkönyvi tulajdonosa mezei gazdasági célokra korlátlanul használhatja, és az ott eltemetett hullák kiásatását, amennyiben az nem hatósági rendeleten alapulna, megtagadhatja.

Arad, 1894. október 6-án.

A városi tanács.

Tiszta vér az egészség biztosítéka!

Titkos betegségek, sömör, kiütések, sápadtság, lankadság, gyöngeség — egészséges vér által mind eltávolíthatók! Mi, módszerünk alkalmazása mellett, a gyökéres sikerről kezesskedünk.

Tudakozódásoknál kérjük a válaszlevél bélyegének melléklését.

„Office Sanitas“ Paris 30. Faubourg Montmartre. 780. 6-12.

13960/894. k. h.

3-3.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. k. miniszteriumnak f. évi 68092. sz. a. kelt magas leirata alapján közhírré teszem, hogy Hódmező-Vásárhely városnak szabályrendelete, a melylyel a házaló kereskedés a nevezett város területén, a fennálló házalási szabályok 17-ik §-ában és ezen szakaszt kiegészítő későbbi rendeletekben bizonyos vidékek lakóinak biztosított jogok épségben tartása mellett tiltott.

Kelt Aradon, 1894. évi október 10-én.

Sarlot Domokos
főkapitány.

Téli áruk!

Az olcsóság esodája!

a hol mindent fél árban lehet venni
csakis, de csakis

Kilényi R. és Társa

7, 14 és 30 kros bazárjában

a színházépületben, a 13 vértanu szobor átellenében van. 536 9-9

Iskolai táskák potom árért.

Alkalmi ajándékok hihetetlen olcsó áron.

Gyermekjátékok majdnem ingyen.

Gyermek és férfi kalapok minden árban. Gyermek és férfi ingek, harisnyák, nyakkendők, gyermekkoosik, utazó bőröndök, esernyők, stb. stb. 818.

olcsóbban mint bárhol.

Arad sz. kir. város polgármesterétől.

79 | 894. pm.

51 9-02

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város közönsége részéről közhírré tétetik, hogy a városi árvapénztárból és a város által kezelt alapokból törlesztési kölcsönök vehetők.

Fizetendő évenként: 23 évi törlesztésre 8% a melyből tőke törlesztésre esik 2% 26 fél évi törlesztésre 7 1/2%, melyből tőke törlesztésre 1 1/2% fordítatik. 32 évi törlesztésre 7% amelyből a tőketörlesztésre 1% számoltatik el. A kölcsönvevők jogában áll kölcsönt a törlesztési időn belül is félévi felmondásra a félévi kamat különbözet megtérítése mellett visszafizetni.

Arad 1894. január 10.

Salacz Gyula,

királyi tanácsos polgármester.

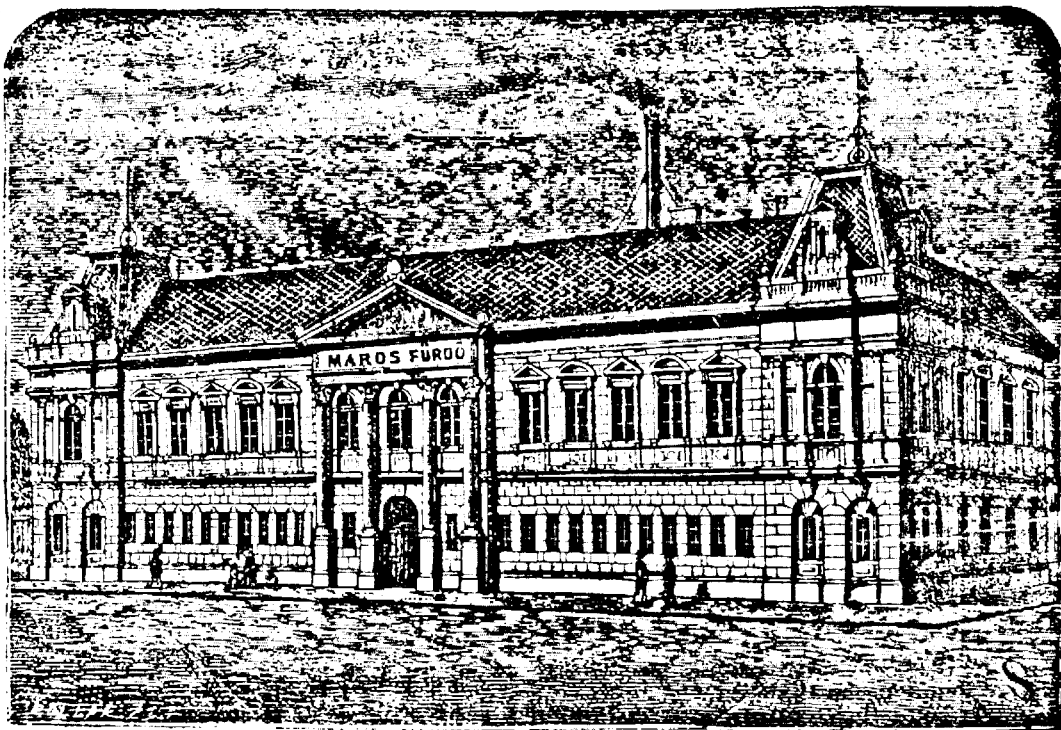
Az élvezetek egyik legolcsóbb és legkellemesebb neme, mely testünket felüdíti, zsihdásnak induló idegeinket napi munkáink teljesítésére képesebbé teszi, vérünk rendes mozgását előnyösen előmozdítja a lelkünk kedélyvilágának vidámságát kedves hangulatban tartja a „fürdés.“

A fürdés kiválólag a gőzfürdésel járó dörzsölés (Frotiren) következtében a testről a felbőr lehámlik, a bőr likacsai kitisztulnak s így lehetővé tétetik, hogy testünk, a belőle ki-fejlődő egészségünkre kártékonyan ható maró, sós nedvektől megszabadíttassék azáltal egészségünk biztosítottatik.

Hogy ezen önmagunk iránt tartozó kötelességünknek lehetőleg eleget tehesünk

Simay István a „Maros“-gőzfürdő tulajdonosa

a fürdési díjakat oly méltányosan állapította meg, hogy azt mindenki használhatja.

A váróteremben hideg ételek és italok mérsékelt árak mellett kiszolgáltathatnak. Szűrt Maros-ivóvíz eladására is havi bérlet nyitattik. Előjegyezni a pénztárnál lehet.

Gőzfürdő.		Vízgyógy.	
Egy személy-jegy	— frt 70 kr.	Egy személy-jegy	— frt 50 kr.
10 drb bérlet-jegy	5 frt 70 kr.	30 drb bérlet-jegy	13 frt 50 kr.
Egy deák-jegy	— frt 40 kr.	Vas és móor-fürdő.	
Uzás-tanítás.		Egy személy-jegy	1 frt — kr.
Idényjeggyel együtt	12 frt — kr.	10 drb bérlet-jegy	9 frt 50 kr.
Uzoda.		Kád-fürdők.	
Egy személy-jegy	— frt 30 kr.	Ruhával	— frt 50 kr.
4 darab bérlet-jegy	1 frt — kr.	Ruha nélkül	— frt 40 kr.
10 drb bérlet-jegy	2 frt — kr.	Villany-fürdő.	
Egy gyermek-jegy	— frt 20 kr.	Egy személy-jegy	— frt 70 kr.
10 drb bérlet-jegy	1 frt 50 kr.	10 drb bérlet-jegy	6 frt 50 kr.
Hideg és gyógy-fürdő.		Külön ruha-díjak.	
Egy személy-jegy	— frt 50 kr.	1 lepedő vagy palást	7 kr.
10 drb bérlet-jegy	4 frt 56 kr.	1 törölköző	3 kr.
30 drb bérlet-jegy	18 frt 50 kr.	Pénztárnyitás nyáron reggeli 6 órakor. télen reggeli 7 órakor.	
Massassal egy személy	— frt 70 kr.		

A Simay-féle gőzfürdő-épületben azemeloben napos vagy hónapos szobák bérelhetők.

A t. cz. birtokos urak figyelmébe!

Aradváros központjában, a színház közelében lévő Simay-féle gőzfürdő-épület emeleti részében, több utozai, parkettával kipedolt szoba, hónapos vagy éves bérletre szolgálattal kiadó.

A háznál van vízvezeték, szűrt Maros-víz, és télen át gőzfűtés.

